

Immunitet för stater och deras egendom

Sammanfattning

I betänkandet behandlar utskottet regeringens proposition 2008/09:204 Immunitet för stater och deras egendom.

Propositionens huvudsakliga förslag är att riksdagen godkänner att Sverige ratificerar FN:s konvention om immunitet för stater och deras egendom och att riksdagen antar regeringens förslag om lag om immunitet för stater och deras egendom, genom vilken konventionen föreslås bli tillämplig lag i Sverige genom inkorporering. Vidare föreslås att ett tillägg görs till 4 kap. 1 § sjölagen (1994:1009) med hänvisning till den föreslagna lagen om immunitet för stater och deras egendom.

Det har inte väckts några motioner med anledning av propositionen.

Utskottet tillstyrker regeringens förslag.

Innehållsförteckning

Sammanfattning	1
Utskottets förslag till riksdagsbeslut	3
Redogörelse för ärendet	4
Ärendet och dess beredning	4
Propositionens huvudsakliga innehåll	4
Utskottets överväganden	6
Immunitet för stater och deras egendom	6
<i>Bilaga 1</i>	
Förteckning över behandlade förslag	9
Propositionen	9
<i>Bilaga 2</i>	
Regeringens lagförslag	10

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

Immunitet för stater och deras egendom

Riksdagen

1. godkänner att Sverige ratificerar FN:s konvention om immunitet för stater och deras egendom,
2. godkänner att Sverige vid ratifikationen av konventionen avger förklaringar avseende tolkningen av konventionens bestämmelser om immunitet ratione personae, dess tillämpning på militär verksamhet och dess förhållande till en framtida internationell utveckling avseende skyddet för de mänskliga rättigheterna,
3. antar regeringens förslag till
 - a. lag om immunitet för stater och deras egendom, och
 - b. lag om ändring i sjölagen (1994:1009).

Därmed bifaller riksdagen proposition 2008/09:204 punkterna 1–3.

Stockholm den 19 november 2009

På justitieutskottets vägnar

Thomas Bodström

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Thomas Bodström (s), Inger Davidson (kd), Henrik von Sydow (m), Krister Hammarbergh (m), Margareta Persson (s), Ulrika Karlsson i Uppsala (m), Karl Gustav Abramsson (s), Inge Garstedt (m), Christer Adelsbo (s), Helena Bouveng (m), Lena Olsson (v), Kerstin Haglö (s), Otto von Arnold (kd), Mehmet Kaplan (mp), Karin Nilsson (c), Helena Bargholtz (fp) och Torgny Johansson (s).

Redogörelse för ärendet

Ärendet och dess beredning

FN:s generalförsamling antog den 4 december 2004 konventionen om immunitet för stater och deras egendom (United Nations Convention on Jurisdictional Immunities of States and their Property). Sverige undertecknade konventionen den 14 september 2005. Konventionen, som hitintills har ratificerats av enbart sex stater, träder i kraft 30 dagar efter det att trettio stater ratificerat konventionen. Den 9 november 2006 beslutade regeringen att ge en särskild utredare i uppdrag att lämna förslag till hur konventionen kan införlivas i svensk rätt. Utredningen överlämnade i december 2007 betänkandet Immunitet för stater och deras egendom (SOU 2008:2).

I betänkandet föreslås att Sverige ratificerar FN-konventionen och att denna införlivas i svensk rätt genom s.k. inkorporering. Betänkandet har remissbehandlats (dnr UD2008/1468/FMR).

Regeringen har inhämtat yttrande från Lagrådet. Lagförslagen har justerats i enlighet med Lagrådets synpunkter.

Regeringens lagförslag finns i *bilaga 2*.

Ingen motion har väckts med anledning av propositionen.

Propositionens huvudsakliga innehåll

Propositionens huvudsakliga förslag är att riksdagen godkänner att Sverige ratificerar FN:s konvention om immunitet för stater och deras egendom och att riksdagen antar regeringens förslag om lag om immunitet för stater och deras egendom, genom vilken konventionen föreslås bli tillämplig lag i Sverige genom inkorporering. Propositionen baseras på betänkandet Immunitet för stater och deras egendom (SOU 2008:2). Vidare föreslås att ett tillägg görs till 4 kap. 1 § sjölagen (1994:1009) med hänvisning till den föreslagna lagen om immunitet för stater och deras egendom.

Förenta nationernas (FN:s) konvention om immunitet för stater och deras egendom utgör i huvudsak en kodifiering av gällande sedvanerätt. Konventionen anger som allmän princip att en stat åtnjuter immunitet i förhållande till andra staters domstolar enligt vad som anges i konventionen. I konventionen anges också ett antal fall där immunitet inte får åberopas, exempelvis i tvister som rör en stats affärstransaktioner med utländska fysiska eller juridiska personer. Konventionen innehåller också bestämmelser om staters immunitet mot tvångsåtgärder i samband med domstolsförfaranden och om hur delgivning ska ske med en annan stat samt regler för när tredskodom kan meddelas.

Konventionen påverkar inte den immunitet som statschefer åtnjuter i kraft av sin ställning (*ratione personae*) och inte heller gällande regleringar om diplomatisk och konsulär immunitet eller den immunitet som enligt folkrätten åtnjuts av en stat avseende statliga luftfartyg eller rymdföremål. Konventionen omfattar inte straffrättsliga förfaranden och anses inte heller omfatta militär verksamhet. Konventionen påverkar inte redan befintliga internationella överenskommelser som har samband med de frågor som regleras i konventionen. I de förhållanden som inte regleras i konventionen fortsätter folkrättens sedvanerättsliga regler att gälla.

Utskottets överväganden

Immunitet för stater och deras egendom

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen godkänner att Sverige ratificerar FN:s konvention om immunitet för stater och deras egendom och att Sverige vid ratifikationen av konventionen avger de förklaringar som regeringen föreslagit samt antar regeringens lagförslag.

Bakgrund

Det har i fråga om statsimmunitet saknats någon allmän internationell överenskommelse. Däremot finns ett antal bilaterala överenskommelser som reglerar frågor om statsimmunitet mellan de berörda staterna. Vidare finns internationella konventioner, som till viss del reglerar statsimmunitet i fråga om fartyg och luftfartyg, bl.a. en internationell konvention från år 1926 (slutet i Bryssel) med vissa gemensamma bestämmelser i fråga om statsfartygs fri- och rättigheter. År 1972 tillkom också en regional konvention i ämnet, den europeiska konventionen om statsimmunitet, med generella regler för statsimmunitet som gäller mellan konventionsstaterna. Den konventionen har emellertid bara ratificerats av åtta europeiska stater.

Det saknas även i princip vägledande avgöranden från internationella domstolar. Det är i stället i nationell lagstiftning och i avgöranden från nationella domstolar som ämnet behandlas. Det är alltså genom en jämförelse mellan de regionala eller bilaterala överenskommelser som finns, ILC:s – FN:s folkrättskonvention, International Law Commission – mångåriga arbete inför den nu aktuella FN-konventionen och nationell lagstiftning och nationella domstolars avgöranden som eventuella allmänna folkrättsliga regler i fråga om statsimmunitet kan fastställas.

I dag tillämpar svenska domstolar huvudsakligen sedvanerätt och tidigare svensk domstolspraxis i frågor om statsimmunitet.

Förslag

Propositionens huvudsakliga förslag är att riksdagen godkänner att Sverige ratificerar FN:s konvention om immunitet för stater och deras egendom samt att riksdagen antar regeringens förslag om lag om immunitet för stater och deras egendom, genom vilken konventionen föreslås bli tillämplig lag i Sverige genom inkorporering. Propositionen baseras på betänkandet Immunitet för stater och deras egendom (SOU 2008:2). Vidare föreslås att ett tillägg görs till 4 kap. 1 § sjölagen (1994:1009) med hänvisning till den föreslagna lagen om immunitet för stater och deras egendom.

Förenta nationernas (FN:s) konvention om immunitet för stater och deras egendom utgör i huvudsak en kodifiering av gällande sedvanerätt. Konventionen anger som allmän princip att en stat åtnjuter immunitet i förhållande till andra staters domstolar enligt vad som anges i konventionen. I konventionen anges också ett antal fall där immunitet inte får åberopas, exempelvis i tvister som rör en stats affärstransaktioner med utländska fysiska eller juridiska personer. Konventionen innehåller också bestämmelser om staters immunitet mot tvångsåtgärder i samband med domstolsförfaranden och om hur delgivning ska ske med en annan stat samt regler för när trediskodom kan meddelas.

I konventionens artikel 3.2 anges att den inte rör den immunitet som gäller för statschefer i kraft av deras ställning (*ratione personae*). Artikeln nämner endast statschefer. För att undvika otydlighet och förhindra onödiga tolkningsfrågor föreslår regeringen att Sverige i samband med ratificeringen avger en förklaring angående tolkningen av den nämnda bestämmelsen. Det bör anges att Sverige inte anser att konventionen är tillämplig i fall där det finns särskilda regleringar om immunitet och privilegier som kan tillkomma regeringschefer, utrikesministrar och övriga representanter för staten, i den utsträckning de åtnjuter immunitet och privilegier enligt folkrätten i övrigt. Konventionen påverkar således inte den immunitet som statschefer åtnjuter i kraft av sin ställning och inte heller gällande regleringar om diplomatisk och konsulär immunitet eller den immunitet som enligt folkrätten åtnjuts av en stat avseende statliga luftfartyg eller rymdföremål.

Av arbetet som föregick konventionen framgår att den inte skulle omfatta militär verksamhet. Detta kommer emellertid inte till uttryck i konventionens text. Regeringen föreslår därför att Sverige vid antagandet av konventionen ska avge en förklaring med den innebörd att Sverige anser att konventionen inte är tillämplig på militär verksamhet, inklusive väpnade styrkors verksamhet under en väpnad konflikt (som dessa begrepp förstas i internationell humanitär rätt) och åtgärder som en stats väpnade styrkor vidtar i tjänsten.

Konventionen omfattar inte heller straffrättsliga förfaranden.

Frågan om huruvida främmande stater kan åtnjuta immunitet även i rättsliga förfaranden som rör kränkningar av de mänskliga rättigheterna behandlas inte i konventionen. Då det är möjligt att en rättsutveckling mot minskad omfattning av statsimmuniteten för allvarliga kränkningar av de mänskliga rättigheterna skulle kunna ske genom dels Europadomstolens praxis, dels praxisutveckling i andra forum, bör Sverige enligt regeringens förslag avge en förklaring om att Sverige inte anser att konventionen påverkar en framtid folkrättslig utveckling avseende skyddet för de mänskliga rättigheterna.

Konventionen påverkar inte redan befintliga internationella överenskommelser som har samband med de frågor som regleras i konventionen. I de förhållanden som inte regleras i konventionen fortsätter folkrättens sedvanerättsliga regler att gälla.

Utskottets ställningstagande

Propositionen har inte föranlett något motionsyrkande eller några andra invändningar under utskottsbehandlingen. Utskottet kan inte komma till någon annan slutsats än att den aktuella FN-konventionen bör ratificeras och att de föreslagna förklaringarna bör avges samt att den föreslagna lagstiftningen bör antas.

Med det anförla föreslår utskottet att riksdagen dels godkänner att Sverige ratificerar FN:s konvention om immunitet för stater och deras egendom samt att Sverige vid ratifikationen av konventionen avger de förklaringar som regeringen föreslagit, dels antar de i propositionen framlagda lagförslagen.

BILAGA 1

Förteckning över behandlade förslag

Propositionen

Proposition 2008/09:204 Immunitet för stater och deras egendom:

1. Riksdagen godkänner att Sverige ratificerar FN:s konvention om immunitet för stater och deras egendom (avsnitt 7.1).
2. Riksdagen godkänner att Sverige vid ratifikation av konventionen avger förklaringar avseende tolkningen av konventionens bestämmelser om immunitet ratione personae, dess tillämpning på militär verksamhet och dess förhållande till en framtida internationell utveckling avseende skyddet för de mänskliga rättigheterna (avsnitt 7.1).
3. Riksdagen antar regeringens förslag till
 1. lag om immunitet för stater och deras egendom,
 2. lag om ändring i sjölagen (1994:1009).

BILAGA 2

Regeringens lagförslag

1 Förslag till lag om immunitet för stater och deras egendom

Härigenom föreskrivs följande.

Förenta nationernas konvention om immunitet för stater och deras egendom, antagen den 2 december 2004, ska i originaltexternas lydelse gälla som svensk lag.

Konventionens engelska text finns tillsammans med en svensk översättning intagen som bilaga till denna lag. Konventionens arabiska, franska, kinesiska, ryska och spanska texter finns tillgängliga på Regeringskansliet (Utrikesdepartementet).

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

Bilaga

United Nations Convention on
Jurisdictional Immunities of
States and Their Property

*The States Parties to the present
Convention,*

*Considering that the jurisdictional
immunities of States and their
property are generally accepted as
a principle of customary
international law,*

*Having in mind the principles of
international law embodied in the
Charter of the United Nations,*

*Believing that an international
convention on the jurisdictional
immunities of States and their*

Förenta nationernas
konvention om immunitet för
stater och deras egendom

*De stater som är parter i denna
konvention,*

*som beaktar att immunitet för
stater och deras egendom är
allmänt erkänd som internationell
sedvanerätt,*

*som beaktar de folkrättsliga
principerna som uttrycks i Förenta
nationernas stadga,*

*som anser att en internationell
konvention om immunitet för stater
och deras egendom skulle stärka*

property would enhance the rule of law and legal certainty, particularly in dealings of States with natural or juridical persons, and would contribute to the codification and development of international law and the harmonization of practice in this area,

Taking into account developments in State practice with regard to the jurisdictional immunities of States and their property,

Affirming that the rules of customary international law continue to govern matters not regulated by the provisions of the present Convention,

Have agreed as follows:

Part I Introduction

Article 1

Scope of the present Convention

The present Convention applies to the immunity of a State and its property from the jurisdiction of the courts of another State.

Article 2 Use of terms

1. For the purposes of the present Convention:

(a) "court" means any organ of a State, however named, entitled to exercise judicial functions;

(b) "State" means:

(i) the State and its various organs of government;

(ii) constituent units of a federal State or political subdivisions of

rättsstatens principer och höja rättssäkerheten, särskilt i staternas relationer med fysiska och juridiska personer, och bidra till kodifiering och vidareutveckling av folkrätten och till harmonisering av praxis på detta område,

som beaktar utvecklingen i statspraxis avseende immunitet mot domsrätt för stater och deras egendom,

som bekräftar att folkrättens sedvanerättsliga regler fortsätter att gälla i frågor som inte regleras av bestämmelserna i denna konvention,

har kommit överens om följande.

Del I Inledning

Artikel 1

Konventionens tillämpningsområde

Denna konvention rör immunitet för en stat och dess egendom mot en annan stats domstolars domsrätt.

Artikel 2 Definitioner

1. I denna konvention avses med

(a) *domstol*: varje statligt organ, oavsett benämning, som är behörigt att utöva rättsliga funktioner,

(b) *stat*:

(i) staten och dess olika offentliga organ,

(ii) en förbundsstats delstater eller en stats underenheter som har rätt

the State, which are entitled to perform acts in the exercise of sovereign authority, and are acting in that capacity;

(iii) agencies or instrumentalities of the State or other entities, to the extent that they are entitled to perform and are actually performing acts in the exercise of sovereign authority of the State;

(iv) representatives of the State acting in that capacity;

(c) “commercial transaction” means:

(i) any commercial contract or transaction for the sale of goods or supply of services;

(ii) any contract for a loan or other transaction of a financial nature, including any obligation of guarantee or of indemnity in respect of any such loan or transaction;

(iii) any other contract or transaction of a commercial, industrial, trading or professional nature, but not including a contract of employment of persons.

2. In determining whether a contract or transaction is a “commercial transaction” under paragraph 1 (c), reference should be made primarily to the nature of the contract or transaction, but its purpose should also be taken into account if the parties to the contract or transaction have so agreed, or if, in the practice of the State of the forum, that purpose is relevant to determining the non-commercial character of the contract or transaction.

3. The provisions of paragraphs 1

att vidta åtgärder i myndighetsutövning och som handlar i denna egenskap,

(iii) statliga organ eller andra enheter, i den mån de har rätt att vidta och faktiskt vidtar åtgärder i statens suveräna myndighetsutövning, samt

(iv) statens företrädare när de handlar i denna egenskap,

(c) *affärstransaktion*:

(i) affärsavtal eller transaktion avseende försäljning av varor eller tillhandahållande av tjänster,

(ii) avtal om lån eller annan transaktion av finansiell natur, innehållande garanti- eller ersättningsförpliktelse avseende sådant lån eller sådan transaktion,

(iii) annat avtal eller transaktion av affärsmässig, industriell, handelsmässig eller yrkesmässig natur, dock inte anställningskontrakt.

2. Vid fastställande av om ett avtal eller en transaktion är en affärstransaktion i den bemärkelse som avses i punkt 1 (c), ska först och främst avtalets eller transaktionens natur beaktas, men dess syfte bör även beaktas, om avtals- eller transaktionsparterna har kommit överens om det eller om i forumstatens praxis detta syfte är av betydelse för att fastställa om avtalet eller transaktionen är av icke-kommersiell natur.

3. Bestämmelserna i punkterna 1

and 2 regarding the use of terms in the present Convention are without prejudice to the use of those terms or to the meanings which may be given to them in other international instruments or in the internal law of any State.

Article 3

Privileges and immunities not affected by the present Convention

1. The present Convention is without prejudice to the privileges and immunities enjoyed by a State under international law in relation to the exercise of the functions of:
 (a) its diplomatic missions, consular posts, special missions, missions to international organizations or delegations to organs of international organizations or to international conferences; and
 (b) persons connected with them.

2. The present Convention is without prejudice to privileges and immunities accorded under international law to heads of State *ratione personae*.

3. The present Convention is without prejudice to the immunities enjoyed by a State under international law with respect to aircraft or space objects owned or operated by a State.

Article 4

Non-retroactivity of the present Convention

och 2 om användning av begrepp i denna konvention inverkar inte på deras användning eller på den betydelse de kan ha i andra internationella instrument eller i en stats interna lagstiftning.

Artikel 3

Privilegier och immunitet som inte berörs av denna konvention

1. Denna konvention påverkar inte privilegier och immunitet som enligt folkrätten åtnjuts av en stat med avseende på funktioner som utövas av:
 (a) statens diplomatiska beskickningar, konsulat, särskilda diplomatiska uppdrag, representationer vid internationella organisationer eller delegationer vid organ i internationella organisationer eller vid internationella konferenser, eller
 (b) personer med anknytning till dem.

2. Denna konvention berör inte privilegier och immunitet som enligt folkrätten tillkommer statschefer *ratione personae*.

3. Denna konvention berör inte immunitet som enligt folkrätten åtnjuts av en stat avseende luftfartyg eller rymdföremål som ägs eller drivs av en stat.

Artikel 4

Konventionens icke-retroaktiva verkan

Without prejudice to the application of any rules set forth in the present Convention to which jurisdictional immunities of States and their property are subject under international law independently of the present Convention, the present Convention shall not apply to any question of jurisdictional immunities of States or their property arising in a proceeding instituted against a State before a court of another State prior to the entry into force of the present Convention for the States concerned.

Part II General principles

Article 5 State immunity

A State enjoys immunity, in respect of itself and its property, from the jurisdiction of the courts of another State subject to the provisions of the present Convention.

Article 6

Modalities for giving effect to State immunity

1. A State shall give effect to State immunity under article 5 by refraining from exercising jurisdiction in a proceeding before its courts against another State and to that end shall ensure that its courts determine on their own initiative that the immunity of that other State under article 5 is respected.

2. A proceeding before a court of a

Utan att inverka på tillämpningen av regler i denna konvention som, oberoende av konventionen, gäller för staters och deras egendoms immunitet mot domsrätt enligt folkrätten, ska konventionen inte tillämpas på någon fråga om immunitet mot domsrätt för stater och deras egendom som uppkommer i förbindelse med talan som väcks mot en stat vid en domstol i en annan stat före konventionens ikraftträdande för de berörda staterna.

Del II Allmänna principer

Artikel 5 Statsimmunitet

En stat åtnjuter immunitet för sig själv och sin egendom mot en annan stats domstolars domsrätt enligt vad som anges i denna konvention.

Artikel 6

Närmare bestämmelser för att ge verkan åt statsimmunitet

1. En stat ska ge verkan åt principen om statsimmunitet i artikel 5 genom att avhålla sig från att utöva domsrätt vid sina domstolar i ett förfarande mot en annan stat och ska i detta syfte se till att dess domstolar på eget initiativ fastställer att den andra statens immunitet enligt artikel 5 respekteras.

2. Talan som väckts vid en domstol

State shall be considered to have been instituted against another State if that other State:

- (a) is named as a party to that proceeding; or
- (b) is not named as a party to the proceeding but the proceeding in effect seeks to affect the property, rights, interests or activities of that other State.

Article 7

Express consent to exercise of jurisdiction

1. A State cannot invoke immunity from jurisdiction in a proceeding before a court of another State with regard to a matter or case if it has expressly consented to the exercise of jurisdiction by the court with regard to the matter or case:
 - (a) by international agreement;
 - (b) in a written contract; or
 - (c) by a declaration before the court or by a written communication in a specific proceeding.

2. Agreement by a State for the application of the law of another State shall not be interpreted as consent to the exercise of jurisdiction by the courts of that other State.

Article 8

Effect of participation in a proceeding before a court

1. A State cannot invoke immunity from jurisdiction in a proceeding before a court of another State if it has:
 - (a) itself instituted the proceeding;

i en stat ska anses vara riktad mot en annan stat, om denna andra stat

- (a) anges som part i målet, eller
- (b) inte anges som part i målet, men talan faktiskt är riktad mot den andra statens egendom, rättigheter, intressen eller verksamhet.

Artikel 7

Uttryckligt medgivande till utövande av domsrätt

1. En stat får inte åberopa immunitet i ett förfarande vid en annan stats domstol rörande ett ärende eller ett mål, om staten uttryckligen har medgivit att domstolen utövar domsrätt i ärendet eller målet
 - (a) genom en internationell överenskommelse,
 - (b) genom ett skriftlig avtal, eller
 - (c) genom en förklaring till domstolen eller genom ett skriftligt meddelande i ett visst mål.

2. En stats medgivande till att en annan stats lagstiftning ska tillämpas, ska inte tolkas som ett samtycke till att den andra statens domstolar utövar domsrätt.

Artikel 8

Verkan av deltagande i ett förfarande vid en domstol.

1. En stat får inte åberopa immunitet i ett mål inför en annan stats domstol
 - (a) om den själv har väckt talan,

or

(b) intervened in the proceeding or taken any other step relating to the merits. However, if the State satisfies the court that it could not have acquired knowledge of facts on which a claim to immunity can be based until after it took such a step, it can claim immunity based on those facts, provided it does so at the earliest possible moment.

2. A State shall not be considered to have consented to the exercise of jurisdiction by a court of another State if it intervenes in a proceeding or takes any other step for the sole purpose of:

- (a) invoking immunity; or
- (b) asserting a right or interest in property at issue in the proceeding.

3. The appearance of a representative of a State before a court of another State as a witness shall not be interpreted as consent by the former State to the exercise of jurisdiction by the court.

4. Failure on the part of a State to enter an appearance in a proceeding before a court of another State shall not be interpreted as consent by the former State to the exercise of jurisdiction by the court.

Article 9 Counterclaims

1. A State instituting a proceeding before a court of another State cannot invoke immunity from the

eller

(b) om den har intervenerat i målet eller vidtagit andra åtgärder som avser sakfrågan. Om staten kan visa för domstolen att den inte hade kunnat få reda på de omständigheter som ett anspråk på immunitet kan grundas på, innan den vidtog en sådan åtgärd, får den emellertid begära immunitet med stöd av dessa omständigheter, om den gör detta så snart som möjligt

2. En stat ska inte anses ha medgivit att en annan stats domstol utövar domsrätt, om den intervenerar i ett mål eller vidtar andra åtgärder uteslutande för att

- (a) åberopa immunitet, eller
- (b) hävdå rättighet eller ägarintresse i den egendom saken gäller.

3. Att en stats företrädare uppträder som vittne vid en domstol i en annan stat ska inte tolkas som att förstnämnda stat medger att domstolen utövar domsrätt.

4. Att en stat inte uppträder i ett förfarande vid en annan stats domstol ska inte tolkas som att förstnämnda stat medger att domstolen utövar domsrätt.

Artikel 9 Genkäromål

1. En stat som väcker talan vid en annan stats domstol får inte åberopa immunitet mot domstolens

jurisdiction of the court in respect of any counterclaim arising out of the same legal relationship or facts as the principal claim.

2. A State intervening to present a claim in a proceeding before a court of another State cannot invoke immunity from the jurisdiction of the court in respect of any counterclaim arising out of the same legal relationship or facts as the claim presented by the State.

3. A State making a counterclaim in a proceeding instituted against it before a court of another State cannot invoke immunity from the jurisdiction of the court in respect of the principal claim.

domsrätt avseende ett genkäromål grundat på samma rättsliga förhållanden eller omständigheter som huvudkäromålet.

2. En stat som intervenerar för att framställa ett krav i ett förfarande vid en annan stats domstol får inte åberopa immunitet mot domstolens domsrätt avseende ett genkäromål som grundas på samma rättsliga förhållanden eller omständigheter som det krav som staten har framställt.

3. En stat som väcker ett genkäromål i ett förfarande som inletts mot den vid en annan stats domstol får inte åberopa immunitet mot domstolens domsrätt avseende huvudkäromålet.

Part III

Proceedings in which State immunity cannot be invoked

Article 10 Commercial transactions

1. If a State engages in a commercial transaction with a foreign natural or juridical person and, by virtue of the applicable rules of private international law, differences relating to the commercial transaction fall within the jurisdiction of a court of another State, the State cannot invoke immunity from that jurisdiction in a proceeding arising out of that commercial transaction.

2. Paragraph 1 does not apply:
(a) in the case of a commercial

Del III

Förfaranden där statsimmunitet inte får åberopas

Artikel 10 Affärstransaktioner

1. Om en stat deltar i en affärstransaktion med en utländsk fysisk eller juridisk person och om eventuella tvister enligt tillämpliga internationella privaträttsliga regler i anledning av affärstransaktionen faller under en annan stats domstols behörighet, får staten inte åberopa immunitet mot denna behörighet i ett mål som härrör från den affärstransaktionen.

2. Punkt 1 gäller inte vid
(a) affärstransaktioner mellan

- transaction between States; or
 (b) if the parties to the commercial transaction have expressly agreed otherwise.
3. Where a State enterprise or other entity established by a State which has an independent legal personality and is capable of:
 (a) suing or being sued; and
 (b) acquiring, owning or possessing and disposing of property, including property which that State has authorized it to operate or manage,
 is involved in a proceeding which relates to a commercial transaction in which that entity is engaged, the immunity from jurisdiction enjoyed by that State shall not be affected.
- stater eller
 (b) om parterna i affärstransaktionen uttryckligen har avtalat något annat.
3. Om ett statligt företag eller en annan av en stat upprättad enhet som är ett självständigt rättssubjekt och har rättslig förmåga att
 (a) stämma eller stämmas,
 (b) förvärva, äga eller besitta och avyttra egendom, däribland egendom som staten har be-myndigat företaget eller enheten att driva eller förvalta,
 är part i ett mål som härrör från en affärstransaktion i vilken enheten i fråga deltar, ska detta inte påverka statens immunitet mot domsrätt.

Article 11

Contracts of employment

1. Unless otherwise agreed between the States concerned, a State cannot invoke immunity from jurisdiction before a court of another State which is otherwise competent in a proceeding which relates to a contract of employment between the State and an individual for work performed or to be performed, in whole or in part, in the territory of that other State.

2. Paragraph 1 does not apply if:
 (a) the employee has been recruited to perform particular functions in the exercise of governmental authority;
 (b) the employee is:
 (i) a diplomatic agent, as defined in

Artikel 11

Anställningskontrakt

1. Om inte annat har avtalats mellan de berörda staterna, får en stat inte åberopa immunitet mot domsrätt vid en annan stats domstol om domstolen för övrigt är behörig i ett förfarande gällande anställningskontrakt mellan staten och en enskild person för arbete som helt eller delvis utförs eller ska utföras inom den andra statens territorium.

2. Punkt 1 gäller inte
 (a) om arbetstagaren är anställd för att utföra bestämda uppgifter i offentlig myndighetsutövning, eller
 (b) om arbetstagaren är
 (i) en diplomatisk företrädare

the Vienna Convention on Diplomatic Relations of 1961;

(ii) a consular officer, as defined in the Vienna Convention on Consular Relations of 1963;

(iii) a member of the diplomatic staff of a permanent mission to an international organization or of a special mission, or is recruited to represent a State at an international conference; or

(iv) any other person enjoying diplomatic immunity;

(c) the subject-matter of the proceeding is the recruitment, renewal of employment or reinstatement of an individual;

(d) the subject-matter of the proceeding is the dismissal or termination of employment of an individual and, as determined by the head of State, the head of Government or the Minister for Foreign Affairs of the employer State, such a proceeding would interfere with the security interests of that State;

(e) the employee is a national of the employer State at the time when the proceeding is instituted, unless this person has the permanent residence in the State of the forum; or

(f) the employer State and the employee have otherwise agreed in writing, subject to any considerations of public policy conferring on the courts of the State of the forum exclusive jurisdiction by reason of the subject-matter of the proceeding.

enligt definitionen i 1961 års Wienkonvention om diplomatiska förbindelser,

(ii) en konsul enligt definitionen i 1963 års Wienkonvention om konsulära förbindelser, eller

(iii) ingår i den diplomatiska personalen i en ständig representation vid en internationell organisation eller i ett särskilt diplomatiskt uppdrag eller är anställd som företrädare för en stat vid en internationell konferens, eller

(iv) varje annan person som åtnjuter diplomatisk immunitet,

(c) om sakfrågan gäller anställning, förlängning av anställningsförhållanden för eller återanställning av en enskild person,

(d) om sakfrågan gäller en persons avskedande eller uppsägning och, enligt beslut av statschef, regeringschef eller utrikesminister i den anställande staten, ett sådant förfarande skulle komma i konflikt med statens säkerhetsintressen,

(e) om arbetstagaren är medborgare i arbetsgivarstaten vid den tidpunkt när talan väcks, om inte personen i fråga är permanent bosatt i forumstaten, eller

(f) om arbetsgivarstaten och arbetstagaren skriftligen har avtalat något annat, med mindre forumstatens domstolar med hänsyn till *ordre public* i landet har exklusiv behörighet på grund av sakfrågan i målet.

Article 12**Personal injuries and damage to property**

Unless otherwise agreed between the States concerned, a State cannot invoke immunity from jurisdiction before a court of another State which is otherwise competent in a proceeding which relates to pecuniary compensation for death or injury to the person, or damage to or loss of tangible property, caused by an act or omission which is alleged to be attributable to the State, if the act or omission occurred in whole or in part in the territory of that other State and if the author of the act or omission was present in that territory at the time of the act or omission.

Artikel 12**Person- och sakskada**

Om inte annat har avtalats mellan de berörda staterna, får en stat inte åberopa immunitet mot domsrätt vid en annan stats domstol om domstolen för övrigt är behörig i mål som gäller ekonomisk ersättning till följd av dödsfall eller personskada eller sakskada eller förlust av materiell egendom, som förorsakats av en handling eller en underlätenhet som påstås kunna hänpöras till staten, om handlingen eller underlätenheten helt eller delvis har skett inom den andra statens territorium och om upphovsmannen till handlingen eller underlätenheten befann sig inom detta territorium när handlingen eller underlätenheten ägde rum.

Article 13**Ownership, possession and use of property**

Unless otherwise agreed between the States concerned, a State cannot invoke immunity from jurisdiction before a court of another State which is otherwise competent in a proceeding which relates to the determination of:

(a) any right or interest of the State in, or its possession or use of, or any obligation of the State arising out of its interest in, or its possession or use of, immovable property situated in the State of the forum;

(b) any right or interest of the State

Artikel 13**Ägande, besittning och användning av egendom**

Om inte annat har avtalats mellan de berörda staterna, får en stat inte åberopa immunitet mot domsrätt vid en annan stats domstol, om domstolen för övrigt är behörig i mål som gäller fastställande av

(a) statens rättigheter eller ägarintressen i, eller dess besittning eller användning av, eller förpliktelse som följer av dess ägarintresse i, eller besittning eller användning av fast egendom i forumstaten,

(b) statens rättigheter eller

in movable or immovable property arising by way of succession, gift or *bona vacantia*; or

(c) any right or interest of the State in the administration of property, such as trust property, the estate of a bankrupt or the property of a company in the event of its winding up.

Article 14

Intellectual and industrial property

Unless otherwise agreed between the States concerned, a State cannot invoke immunity from jurisdiction before a court of another State which is otherwise competent in a proceeding which relates to:

- (a) the determination of any right of the State in a patent, industrial design, trade name or business name, trademark, copyright or any other form of intellectual or industrial property which enjoys a measure of legal protection, even if provisional, in the State of the forum; or
- (b) an alleged infringement by the State, in the territory of the State of the forum, of a right of the nature mentioned in subparagraph (a) which belongs to a third person and is protected in the State of the forum.

Article 15

Participation in companies or other collective bodies

1. A State cannot invoke immunity from jurisdiction before a court of

ägarintressen i lös eller fast egendom som härrör från arv, gåva eller egendom som saknar ägare, eller

(c) statens rättigheter eller ägarintressen i fråga om förvaltning av egendom, såsom stiftelsers egendom, konkursbon eller ett företags egendom vid dess avveckling.

Artikel 14

Immateriellrätt

Om inte annat har avtalats mellan de berörda staterna, får en stat inte åberopa immunitet mot domsrätt vid en annan stats domstol, om domstolen för övrigt är behörig i mål som gäller

- (a) fastställande av statens rättigheter till patent, industriella mönster, firmamärken eller firmanamn, varumärken, upphovsrätt eller någon annan form av immateriella rättigheter som åtnjuter ett visst, om än tillfälligt, rättsligt skydd i forumstaten, eller
- (b) en påstådd kränkning av staten inom forumstatens territorium av en rättighet av det slag som nämns i littera (a) ovan som tillhör en tredje person och som är skyddad i forumstaten.

Artikel 15

Deltagande i bolag eller andra associationsrättsliga subjekt

1. En stat får inte åberopa immunitet mot domsrätt vid en

another State which is otherwise competent in a proceeding which relates to its participation in a company or other collective body, whether incorporated or unincorporated, being a proceeding concerning the relationship between the State and the body or the other participants therein, provided that the body:

- (a) has participants other than States or international organizations; and
- (b) is incorporated or constituted under the law of the State of the forum or has its seat or principal place of business in that State.

2. A State can, however, invoke immunity from jurisdiction in such a proceeding if the States concerned have so agreed or if the parties to the dispute have so provided by an agreement in writing or if the instrument establishing or regulating the body in question contains provisions to that effect.

Article 16

Ships owned or operated by a State

1. Unless otherwise agreed between the States concerned, a State which owns or operates a ship cannot invoke immunity from jurisdiction before a court of another State which is otherwise competent in a proceeding which relates to the operation of that ship if, at the time the cause of action arose, the ship was used for other than government non-commercial purposes.

annan stats domstol om domstolen för övrigt är behörig i mål som gäller statens deltagande i ett bolag eller i ett annat associationsrättsligt subjekt, oavsett om subjektet är en juridisk person eller inte och saken gäller förhållandet mellan staten och subjektet eller dess övriga deltagare, om subjektet

- (a) har deltagare som varken är stater eller internationella organisationer, och
- (b) är registrerat eller stiftat enligt forumstatens lagstiftning eller har sitt säte eller sin huvudsakliga verksamhet där.

2. En stat får dock åberopa immunitet i ett sådant mål om de berörda staterna har kommit överens om det eller om de tvistande parterna har kommit överens om det genom ett skriftligt avtal eller om det i den urkund som upprättar eller reglerar subjektet i fråga ingår bestämmelser med denna verkan.

Artikel 16

Fartyg som ägs eller drivs av en stat

1. Om inte annat har avtalats mellan de berörda staterna, får en stat som äger eller driver ett fartyg inte åberopa immunitet mot domsrätt vid en annan stats domstol om domstolen för övrigt är behörig i mål som gäller driften av fartyget, om fartyget då den tvistiga händelsen inträffade användes för andra än statliga icke-kommersiella syften.

2. Paragraph 1 does not apply to warships, or naval auxiliaries, nor does it apply to other vessels owned or operated by a State and used, for the time being, only on government non-commercial service.

3. Unless otherwise agreed between the States concerned, a State cannot invoke immunity from jurisdiction before a court of another State which is otherwise competent in a proceeding which relates to the carriage of cargo on board a ship owned or operated by that State if, at the time the cause of action arose, the ship was used for other than government non-commercial purposes.

4. Paragraph 3 does not apply to any cargo carried on board the ships referred to in paragraph 2, nor does it apply to any cargo owned by a State and used or intended for use exclusively for government non-commercial purposes.

5. States may plead all measures of defence, prescription and limitation of liability which are available to private ships and cargoes and their owners.

6. If in a proceeding there arises a question relating to the government and non-commercial character of a ship owned or operated by a State or cargo owned by a State, a certificate signed by a diplomatic representative or other competent authority of that State and

2. Punkt 1 gäller inte krigsfartyg eller militära hjälfpartyg eller andra fartyg som ägs eller drivs av en stat och som vid den aktuella tidpunkten används uteslutande i statlig icke-kommersiell trafik.

3. Om inte annat har avtalats mellan de berörda staterna, får en stat inte åberopa immunitet mot domsrätt vid en annan stats domstol om domstolen för övrigt är behörig i mål som gäller transport av gods ombord på ett fartyg som ägs eller drivs av den staten, om fartyget vid den tidpunkt när den tvistiga händelsen inträffade användes för andra än statliga icke-kommersiella syften.

4. Punkt 3 gäller inte gods som transportereras ombord på fartyg som avses i punkt 2 eller gods som ägs av en stat och som används eller är avsedd att användas uteslutande för statliga icke-kommersiella syften.

5. Stater får åberopa alla de medel för att bestrida, hävda preskription och begränsat ersättningsansvar som står till buds avseende privata fartyg och gods och deras ägare.

6. Om det i ett mål uppstår fråga om ett fartygs status som statsfartyg av icke-kommersiellt slag och fartyget ägs eller drivs av en stat eller om gods som ägs av staten, ska ett intyg utfärdat av en diplomatisk företrädare eller av en annan behörig myndighet från

communicated to the court shall serve as evidence of the character of that ship or cargo.

Article 17 Effect of an arbitration agreement

If a State enters into an agreement in writing with a foreign natural or juridical person to submit to arbitration differences relating to a commercial transaction, that State cannot invoke immunity from jurisdiction before a court of another State which is otherwise competent in a proceeding which relates to:

- (a) the validity, interpretation or application of the arbitration agreement;
 - (b) the arbitration procedure; or
 - (c) the confirmation or the setting aside of the award,
- unless the arbitration agreement otherwise provides.

Part IV State immunity from measures of constraint in connection with proceedings before a court

Article 18 State immunity from prejudgment measures of constraint

No pre-judgment measures of constraint, such as attachment or arrest, against property of a State may be taken in connection with a proceeding before a court of another State unless and except to the extent that:

- (a) the State has expressly consented to the taking of such

staten i fråga och som framförs till domstolen tjäna som bevis på fartygets eller godsets status.

Artikel 17 Verkan av skiljedomssavtal

Om en stat ingår ett skriftligt avtal med en utländsk fysisk eller juridisk person om att hänskjuta till skiljedom tvister som hänpör sig till en affärstransaktion, får den inte åberopa immunitet mot domsrätt vid en annan stats domstol om domstolen för övrigt är behörig i mål som gäller

- (a) skiljedomssavtalets giltighet, tolkning eller tillämpning,
- (b) skiljedomssförarandet, eller
- (c) bekräftelse eller åsidosättande av skiljedomutslaget, om inte annat bestämts i skiljedomssavtalet.

Del IV Staters immunitet mot tvångsåtgärder i samband med domstolsförfaranden

Artikel 18 Statsimmunitet mot tvångsåtgärder före dom

Inga tvångsåtgärder före dom, såsom kvarstad, avseende en stats egendom får vidtas i samband med ett mål vid en domstol i en annan stat, om inte och endast i den utsträckning

- (a) staten uttryckligen har givit sitt samtycke till att sådana åtgärder

measures as indicated:

- (i) by international agreement;
- (ii) by an arbitration agreement or in a written contract; or
- (iii) by a declaration before the court or by a written communication after a dispute between the parties has arisen; or
- (b) the State has allocated or earmarked property for the satisfaction of the claim which is the object of that proceeding.

vidtas

- (i) genom ett internationellt avtal,
- (ii) genom ett skiljedomsavtal eller genom ett skriftligt kontrakt, eller
- (iii) genom en förklaring till domstolen eller ett skriftligt meddelande efter det att en tvist mellan parterna har uppstått, eller
- (b) staten har avsatt eller reserverat egendom för gottgörelse av det krav som målet rör.

Article 19

State immunity from post-judgment measures of constraint

No post-judgment measures of constraint, such as attachment, arrest or execution, against property of a State may be taken in connection with a proceeding before a court of another State unless and except to the extent that:

- (a) the State has expressly consented to the taking of such measures as indicated:
- (i) by international agreement;
- (ii) by an arbitration agreement or in a written contract; or
- (iii) by a declaration before the court or by a written communication after a dispute between the parties has arisen; or
- (b) the State has allocated or earmarked property for the satisfaction of the claim which is the object of that proceeding; or
- (c) it has been established that the property is specifically in use or intended for use by the State for other than government non-commercial purposes and is in the territory of the State of the forum,

Artikel 19

Statsimmunitet mot tvångsåtgärder efter dom

Inga tvångsåtgärder efter dom, såsom kvarstad eller utmätning, avseende en stats egendom får vidtas i samband med ett mål vid en domstol i en annan stat, om inte och endast i den utsträckning

(a) staten uttryckligen har givit sitt samtycke till att sådana åtgärder vidtas

- (i) genom ett internationellt avtal,
- (ii) genom ett skiljedomsavtal eller genom ett skriftligt kontrakt, eller
- (iii) genom en förklaring till domstolen eller ett skriftligt meddelande efter det att en tvist mellan parterna har uppstått, eller
- (b) staten har avsatt eller reserverat egendom för gottgörelse av det krav som målet rör, eller

(c) det har fastställts att staten uteslutande använder eller avser att använda egendomen i annat än statliga icke-kommersiella syften och att den befinner sig inom forumstatens territorium, varvid

provided that postjudgment measures of constraint may only be taken against property that has a connection with the entity against which the proceeding was directed.

tvångsåtgärderna efter dom endast får verkställas mot egendom som har samband med den enhet mot vilken målet riktar sig.

Article 20

Effect of consent to jurisdiction to measures of constraint

Where consent to the measures of constraint is required under articles 18 and 19, consent to the exercise of jurisdiction under article 7 shall not imply consent to the taking of measures of constraint.

Artikel 20

Verkan av samtycke till att utöva domsrätt avseende tvångsåtgärder

Där samtycke fordras för tvångsåtgärder enligt artiklarna 18 och 19, ska erkännande av behörighet att utöva domsrätt enligt artikel 7 inte innebära samtycke till vidtagande av tvångsåtgärder.

Article 21

Specific categories of property

1. The following categories, in particular, of property of a State shall not be considered as property specifically in use or intended for use by the State for other than government non-commercial purposes under article 19, subparagraph (c):

- (a) property, including any bank account, which is used or intended for use in the performance of the functions of the diplomatic mission of the State or its consular posts, special missions, missions to international organizations or delegations to organs of international organizations or to international conferences;
- (b) property of a military character or used or intended for use in the performance of military functions;
- (c) property of the central bank or other monetary authority of the

Artikel 21

Särskilda slag av egendom

1. Följande slag av statlig egendom ska inte anses som egendom som staten uteslutande använder eller avser att använda i annat än statliga icke-kommersiella syften enligt artikel 19, littera (c):

- (a) egendom, inklusive bankkonton, som används eller avses att användas i tjänsten vid statens diplomatiska beskickningar, konsulat, särskilda diplomatiska uppdrag, representationer vid internationella organisationer eller delegationer vid organ i internationella organisationer eller internationella konferenser,
- (b) egendom av militär art eller som används eller avses att användas vid utförande av militära uppgifter,
- (c) egendom tillhörig central-

State;	banken eller annan penningpolitisk myndighet i staten,
(d) property forming part of the cultural heritage of the State or part of its archives and not placed or intended to be placed on sale;	(d) egendom som ingår i statens kulturarv eller i dess arkiv och som inte är eller avses att bli utbjuden till försäljning, och
(e) property forming part of an exhibition of objects of scientific, cultural or historical interest and not placed or intended to be placed on sale.	(e) egendom som ingår i utställningar av föremål av vetenskapligt, kulturellt eller historiskt intresse och som inte är eller avses att bli utbjuden till försäljning.
2. Paragraph 1 is without prejudice to article 18 and article 19, subparagraphs (a) and (b).	2. Bestämmelserna i punkt 1 i denna artikel inverkar inte på artikel 18 eller artikel 19 littera (a) och (b).

Part V Miscellaneous provisions

Article 22

Service of process

1. Service of process by writ or other document instituting a proceeding against a State shall be effected:

- (a) in accordance with any applicable international convention binding on the State of the forum and the State concerned; or
- (b) in accordance with any special arrangement for service between the claimant and the State concerned, if not precluded by the law of the State of the forum; or
- (c) in the absence of such a convention or special arrangement:
 - (i) by transmission through diplomatic channels to the Ministry of Foreign Affairs of the State concerned; or
 - (ii) by any other means accepted

Del V Övriga bestämmelser

Artikel 22

Delgivning

1. Delgivning av stämning eller av annan handling om väckande av talan mot en stat ska verkställas

- (a) i enlighet med en tillämplig internationell konvention där forumstaten och den berörda staten är parter, eller
- (b) enligt en särskild överenskommelse om delgivning av stämning mellan käranden och den berörda staten, om inte forumstatens lagstiftning hindrar detta, eller
- (c) om det inte finns någon sådan konvention eller särskild överenskommelse,
- (i) via diplomatiska kanaler till utrikesministeriet i den berörda staten, eller
- (ii) på annat sätt som godtas av den

- by the State concerned, if not precluded by the law of the State of the forum.
2. Service of process referred to in paragraph 1 (c) (i) is deemed to have been effected by receipt of the documents by the Ministry of Foreign Affairs.
3. These documents shall be accompanied, if necessary, by a translation into the official language, or one of the official languages, of the State concerned.
4. Any State that enters an appearance on the merits in a proceeding instituted against it may not thereafter assert that service of process did not comply with the provisions of paragraphs 1 and 3.
- berörda staten, om inte forumstatens lagstiftning hindrar detta.
2. Delgivning av stämning enligt punkt 1 (c) (i) anses ha verkstälts när utrikesministeriet har mottagit handlingarna.
3. Handlingarna ska vid behov åtföljas av en översättning till det officiella språket eller ett av de officiella språken i den berörda staten.
4. En stat som går i svaromål rörande sakfrågan i ett mål som har väckts mot den får inte därför påstå att delgivning inte har skett enligt bestämmelserna i punkterna 1 och 3 i denna artikel.

Article 23

Default judgment

1. A default judgment shall not be rendered against a State unless the court has found that:
- (a) the requirements laid down in article 22, paragraphs 1 and 3, have been complied with;
 - (b) a period of not less than four months has expired from the date on which the service of the writ or other document instituting a proceeding has been effected or deemed to have been effected in accordance with article 22, paragraphs 1 and 2; and
 - (c) the present Convention does not preclude it from exercising jurisdiction.

Artikel 23

Tredskodom

1. En tredskodom ska inte beslutas mot en stat, om inte domstolen har funnit att
- (a) bestämmelserna i artikel 22 punkterna 1 och 3 har uppfyllts,
 - (b) det har gått minst fyra månader från den dag då stämningen eller övriga handlingar om väckande av talan har delgivits eller anses ha blivit delgivna enligt artikel 22 punkterna 1 och 2, och
 - (c) denna konvention inte hindrar att domstolen utövar domsrätt.

2. A copy of any default judgment rendered against a State, accompanied if necessary by a translation into the official language or one of the official languages of the State concerned, shall be transmitted to it through one of the means specified in article 22, paragraph 1, and in accordance with the provisions of that paragraph.

3. The time-limit for applying to have a default judgment set aside shall not be less than four months and shall begin to run from the date on which the copy of the judgment is received or is deemed to have been received by the State concerned.

Article 24

Privileges and immunities during court proceedings

1. Any failure or refusal by a State to comply with an order of a court of another State enjoining it to perform or refrain from performing a specific act or to produce any document or disclose any other information for the purposes of a proceeding shall entail no consequences other than those which may result from such conduct in relation to the merits of the case. In particular, no fine or penalty shall be imposed on the State by reason of such failure or refusal.

2. A State shall not be required to provide any security, bond or deposit, however described, to guarantee the payment of judicial

2. Ett exemplar av en tredskodom mot en stat, vid behov åtföljd av en översättning till det officiella språket eller ett av de officiella språken i den berörda staten, ska överlämnas till staten på ett av de sätt som anges i artikel 22 punkt 1 och i enlighet med bestämmelserna i den punkten.

3. Tidsfristen för att ge in en begäran om att få en tredskodom upphävd ska vara minst fyra månader och börja löpa den dag då ett exemplar av domen har mottagits eller anses ha mottagits av den berörda staten.

Artikel 24

Privilegier och immunitet under domstolsförhandlingar

1. Om en stat underläter eller vägrar att rätta sig efter ett beslut av en annan stats domstol som ålägger den att vidta eller avstå från att vidta en viss åtgärd eller att lägga fram ett dokument eller lämna andra upplysningar i ett mål, ska det inte medföra andra följer än dem som ett sådant beteende kan ha avseende sakfrågan i målet. I synnerhet får inga böter eller viten åläggas staten på grund av sådan underlätenhet eller vägran.

2. En stat får inte åläggas att ställa säkerhet, garanti eller pant, oavsett beteckning, för att garantera betalning av rättegångskostnader

costs or expenses in any proceeding to which it is a respondent party before a court of another State.

eller utgifter i ett mål där den är svarande inför en annan stats domstol.

Part VI Final clauses

Article 25

Annex

The annex to the present Convention forms an integral part of the Convention.

Del VI Slutbestämmelser

Artikel 25

Bilaga

Denna konventions bilaga utgör en integrerad del av konventionen.

Article 26

Other international agreements

Nothing in the present Convention shall affect the rights and obligations of States Parties under existing international agreements which relate to matters dealt with in the present Convention as between the parties to those agreements.

Artikel 26

Andra internationella överenskommelser

Ingén bestämmelse i denna konvention ska inverka på konventionsstaternas rättigheter och skyldigheter sinsemellan enligt internationella avtal som gäller för dem och har samband med förhållanden som behandlas i denna konvention.

Article 27

Settlement of disputes

1. States Parties shall endeavour to settle disputes concerning the interpretation or application of the present Convention through negotiation.

2. Any dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of the present Convention which cannot be settled through negotiation within six months shall, at the request of any of those States Parties, be submitted to arbitration. If, six months after the date of the

Artikel 27

Tvistlösning

1. Konventionsstaterna ska sträva efter att lösa tvister om tolkning och tillämpning av denna konvention genom förhandling.

2. En tvist mellan två eller flera konventionsstater om tolkning eller tillämpning av denna konvention som inte kan lösas genom förhandling inom sex månader ska på begäran av någon av dem hänskjutas till skiljedomsförfarande. Om konventionsstaterna inte har kommit överens

request for arbitration, those States Parties are unable to agree on the organization of the arbitration, any of those States Parties may refer the dispute to the International Court of Justice by request in accordance with the Statute of the Court.

3. Each State Party may, at the time of signature, ratification, acceptance or approval of, or accession to, the present Convention, declare that it does not consider itself bound by paragraph 2. The other States Parties shall not be bound by paragraph 2 with respect to any State Party which has made such a declaration.
4. Any State Party that has made a declaration in accordance with paragraph 3 may at any time withdraw that declaration by notification to the Secretary-General of the United Nations.

Article 28

Signature

The present Convention shall be open for signature by all States until 17 January 2007, at United Nations Headquarters, New York.

Article 29

Ratification, acceptance, approval or accession

1. The present Convention shall be subject to ratification, acceptance or approval.
2. The present Convention shall

om hur skiljedomsförfarandet ska gå till inom sex månader räknat från dagen för begäran om det, får var och en av dem hänskjuta tvisten till Internationella domstolen genom en ansökan i enlighet med domstolens stadga.

3. En konventionsstat får när den undertecknar, ratificerar, godtar, godkänner eller ansluter sig till denna konvention förklara att den inte anser sig vara bunden av punkt 2 i denna artikel. Övriga konventionsstater ska inte vara bundna av punkt 2 i förhållande till konventionsstater som har lämnat en sådan förklaring.
4. En konventionsstat som har gjort en förklaring i enlighet med punkt 3 i denna artikel får när som helst återta den genom ett meddelande till Förenta nationernas generalsekreterare.

Artikel 28

Undertecknande

Denna konvention skastå öppen för undertecknande av alla stater till och med den 17 januari 2007 vid Förenta nationernas högkvarter i New York.

Artikel 29

Ratifikation, godtagande, godkännande och anslutning

1. Denna konvention ska ratificeras, godtas eller godkännas.
2. Denna konvention skastå

remain open for accession by any State.

3. The instruments of ratification, acceptance, approval or accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

Article 30 Entry into force

1. The present Convention shall enter into force on the thirtieth day following the date of deposit of the thirtieth instrument of ratification, acceptance, approval or accession with the Secretary-General of the United Nations.

2. For each State ratifying, accepting, approving or acceding to the present Convention after the deposit of the thirtieth instrument of ratification, acceptance, approval or accession, the Convention shall enter into force on the thirtieth day after the deposit by such State of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

Article 31 Denunciation

1. Any State Party may denounce the present Convention by written notification to the Secretary-General of the United Nations.

2. Denunciation shall take effect one year following the date on which notification is received by

öppen för anslutning av alla stater.

3. Ratifikations-, godtagande-, godkännande eller anslutningsinstrument ska deponeras hos Förenta nationernas generalsekreterare.

Artikel 30 Ikraftträdande

1. Denna konvention träder i kraft den trettioonde dagen efter dagen för deponeringen av det trettionde ratifikations-, godtagande-, godkännande- eller anslutningsinstrumentet hos Förenta nationernas generalsekreterare.

2. För en stat som ratificerar, godtar, godkänner eller ansluter sig till denna konvention efter deponeringen av det trettionde ratifikations-, godtagande-, godkännande- eller anslutningsinstrumentet träder konventionen i kraft den trettioonde dagen efter en sådan stats deponering av sitt ratifikations-, godtagande-, godkännande- eller anslutningsinstrument.

Artikel 31 Uppsägning

1. En konventionsstat får säga upp denna konvention genom ett skriftligt meddelande till Förenta nationernas generalsekreterare.

2. Uppsägningen får verkan ett år efter den dag då Förenta nationernas generalsekreterare

the Secretary-General of the United Nations. The present Convention shall, however, continue to apply to any question of jurisdictional immunities of States or their property arising in a proceeding instituted against a State before a court of another State prior to the date on which the denunciation takes effect for any of the States concerned.

3. The denunciation shall not in any way affect the duty of any State Party to fulfil any obligation embodied in the present Convention to which it would be subject under international law independently of the present Convention.

Article 32

Depositary and notifications

1. The Secretary-General of the United Nations is designated the depositary of the present Convention.

2. As depositary of the present Convention, the Secretary-General of the United Nations shall inform all States of the following:
 (a) signatures of the present Convention and the deposit of instruments of ratification, acceptance, approval or accession or notifications of denunciation, in accordance with articles 29 and 31;

(b) the date on which the present Convention will enter into force, in accordance with article 30;
 (c) any acts, notifications or communications relating to the

mottog den. Konventionen ska emellertid fortsätta att tillämpas på varje fråga om immunitet mot domsrätt för stater eller deras egendom som uppkommer i ett förfarande som inletts mot en stat vid en annan stats domstol före den dag då uppsägningen får verkan för någon av de berörda staterna.

3. Uppsägningen ska inte på något sätt inverka på en konventionsstats skyldighet att uppfylla förpliktelser i denna konvention som den folk-rättsligt är bunden av oberoende av konventionen.

Artikel 32

Depositarie och meddelanden

1. Förenta nationernas general-sekreterare utses till depositarie för denna konvention.

2. I sin egenskap av depositarie för denna konvention ska Förenta nationernas generalsekreterare underrätta alla stater om följande:
 (a) undertecknanden av konventionen och deponering av ratifikations-, godtagande-, godkännande- och anslutnings-instrument samt meddelanden om uppsägning enligt artiklarna 29 och 31,

(b) den dag då denna konvention träder i kraft enligt artikel 30,

(c) urkunder, underrättelser och meddelanden som gäller

present Convention.

konventionen.

Article 33

Authentic texts

The Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts of the present Convention are equally authentic.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned, being duly authorized thereto by their respective Governments, have signed this Convention opened for signature at United Nations Headquarters in New York on 17 January 2005.

Artikel 33

Giltiga texter

Denna konventions arabiska, engelska, franska, kinesiska, ryska och spanska texter är lika giltiga.

TILL BEKRÄFTELSE HÄRAV har undertecknade, därtill vederbörligen befullmäktigade av sina regeringar, undertecknat denna konvention, som öppnades för undertecknande vid Förenta nationernas högkvarter i New York den 17 januari 2005.

Annex to the Convention

Understandings with respect to certain provisions of the Convention

The present annex is for the purpose of setting out understandings relating to the provisions concerned.

Bilaga till konventionen

Förklaringar till vissa bestämmelser i konventionen

Syftet med denna bilaga är att fastställa hur de här angivna bestämmelserna ska förstås.

With respect to article 10

The term “immunity” in article 10 is to be understood in the context of the present Convention as a whole.

Article 10, paragraph 3, does not prejudge the question of “piercing the corporate veil”, questions relating to a situation where a State entity has deliberately

Till artikel 10

Termen ”immunitet” i artikel 10 ska förstås i konventionens hela sammanhang.

Artikel 10 punkt 3 påverkar inte frågan om ”ansvarsgenombrott”, frågor som hänför sig till en situation där en statlig enhet uppsåtligen har uppgivit sin

misrepresented its financial position or subsequently reduced its assets to avoid satisfying a claim, or other related issues.

finansiella ställning felaktigt eller senare minskat sina tillgångar för att undgå att infria ett krav, eller andra därmed sammanhangande frågor.

With respect to article 11

The reference in article 11, paragraph 2 (*d*), to the “security interests” of the employer State is intended primarily to address matters of national security and the security of diplomatic missions and consular posts.

Under article 41 of the 1961 Vienna Convention on Diplomatic Relations and article 55 of the 1963 Vienna Convention on Consular Relations, all persons referred to in those articles have the duty to respect the laws and regulations, including labour laws, of the host country. At the same time, under article 38 of the 1961 Vienna Convention on Diplomatic Relations and article 71 of the 1963 Vienna Convention on Consular Relations, the receiving State has a duty to exercise its jurisdiction in such a manner as not to interfere unduly with the performance of the functions of the mission or the consular post.

With respect to articles 13 and 14

The expression “determination” is used to refer not only to the ascertainment or verification of the existence of the rights protected, but also to the evaluation or assessment of the substance, including content, scope and

Till artikel 11

Hänvisningen i artikel 11 punkt 2 (*d*) till arbetsgivarstatens ”säkerhetsintressen” avser i första hand den nationella säkerheten och säkerheten för diplomatiska beskickningar och konsulat.

Alla personer som avses i artikel 41 i 1961 års Wienkonvention om diplomatiska förbindelser och i artikel 55 i 1963 års Wienkonvention om konsulära förbindelser är skyldiga att respektera värdlandets lagar och bestämmelser, inklusive dess arbetslagstiftning. Samtidigt är mottagarstaten enligt artikel 38 i 1961 års Wienkonvention om diplomatiska förbindelser och enligt artikel 71 i 1963 års Wienkonvention om konsulära förbindelser skyldig att utöva sin domsrätt på ett sådant sätt att fullgörandet av beskickningens eller konsulatets uppgifter inte onödigvis hindras.

Till artiklarna 13 och 14

Med uttrycket ”fastställande” som det används i dessa artiklar avses inte endast konstaterande eller kontroll av förekomsten av skyddade rättigheter utan även utvärdering eller uppskattning av dessa rättigheter innehållande deras

extent, of such rights.

innehåll, tillämpningsområde och utsträckning.

With respect to article 17

The expression “commercial transaction” includes investment matters.

Till artikel 17

Uttrycket ”affärstransaktion” omfattar investeringar.

With respect to article 19

The expression “entity” in subparagraph (c) means the State as an independent legal personality, a constituent unit of a federal State, a subdivision of a State, an agency or instrumentality of a State or other entity, which enjoys independent legal personality.

Till artikel 19

Uttrycket ”enhet” i littera (c) avser en stat som en oberoende juridisk person, en delstat i en förbundsstat, en stats underenhet, ett statligt organ eller annan enhet som har status som självständigt rättssubjekt.

The words “property that has a connection with the entity” in subparagraph (c) are to be understood as broader than ownership or possession.

Orden ”egendom som har samband med enheten” i littera (c) ska tolkas vidare än ägarskap eller besittning.

Article 19 does not prejudge the question of “piercing the corporate veil”, questions relating to a situation where a State entity has deliberately misrepresented its financial position or subsequently reduced its assets to avoid satisfying a claim, or other related issues.

Artikel 19 påverkar inte frågan om ”ansvarsgenombrott”, frågor som hänför sig till en situation där en statlig enhet uppsåtligen har uppgivit sin finansiella ställning felaktigt eller senare minskat sina tillgångar för att undgå att infria ett krav, eller andra därför sammanhängande frågor.

2 Föreslag till lag om ändring i sjölagen (1994:1009)

Härigenom föreskrivs att 4 kap. 1 § sjölagen (1994:1009) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 kap.

1 §¹

Bestämmelserna i detta kapitel gäller kvarstad på fartyg för anspråk som i Sverige eller ett annat land är eller kan bli föremål för rättegång i tvistemål eller för talan om enskilt anspråk i brottmål. Bestämmelserna gäller dock inte kvarstad för fordringar som avser skatter eller avgifter till stat eller kommun.

Bestämmelserna gäller för fartyg som är införda i det svenska fartygsregistrets skeppsdel eller ett motsvarande utländskt fartygsregister. Bestämmelserna gäller dock inte för svenska skepp, om sökanden har hemvist eller sitt huvudsakliga driftställe i Sverige.

I lagen (1938:470) med vissa bestämmelser om främmande statsfartyg m. m. finns bestämmelser om att kvarstad inte får läggas på vissa fartyg.
Kvarstad får inte heller läggas på fartyg som ägs eller uteslutande används av svenska staten.

I lagen (1938:470) med vissa bestämmelser om främmande statsfartyg m. m. finns bestämmelser om att kvarstad inte får läggas på vissa fartyg.

I lagen (2009:000) om immunitet för stater och deras egendom finns bestämmelser om när kvarstad får läggas på ett fartyg som ägs eller drivs av en stat.

Kvarstad får inte läggas på fartyg som ägs eller uteslutande används av svenska staten.

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

¹ Senaste lydelse 2001:384.